

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

Capvt III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

IOANN. SLO. GEF.

Hæretico-
rum libri
intercide-
rūt vt plu-
rimum.

runt. Vbi enim nunc sunt Arrij com-
mentarij quibus Christi filij dei diuini-
tatē impiissimè impugnabat? Vbi Pho-
tini sunt monumenta, quæ partim Græ-
co, partim latino sermone composuit?
Vbi aliorum omniū hæreticorum, qui-
bus fidem Orthodoxam & Catholicam
impugnauerunt, libri? Nōne penitus
interciderunt? Nōne à catholicis igno-
rantur? Sic procul dubio etiā vestrorū
libris (quos nunc copiosissimè effude-
runt, quibusq; fermè totū repleuerunt
mundum, maximè autem infelicem
nostram Germaniam) cōtinget, vt post
centum annos ne nomina quidē libro-
rum futura sint. Quæ cum ita sint, ita
me in Catholica retinent Ecclesia, vt ve-
stris erroribus addicere me nequeam.

CAPVT III.

CACO. Demiror te affirmare no-
stris (quos tu pro hæreticis habes)
exultis aut extremo quouis supplicio
affectis, nullam habitam veneratio-
nem, quum tamē plerisque ex eis apud
nos sacra solemnia sint constituta atq;
in

DE
in eoru
nià no
interi
per or
propte
quam i
nocen
digni h
peruen
Syluiu
Bohen
Hus &
Bohem
nec mi
Roman
epist. M
ti c. 8.
id est, c
quinq;
p̄ciosis
posito
honor
audio
vestro
stratib
ctos, y

DE RETI. FIDE ORTH. 158

in eorum præconium & honorem huiusmodi nostris compositi decantentur, ut interim taceam celebritatem famæ, quam per omnes Ecclesias nostras habent, propter fortitudinem & constantiam, quam in pœnis ostenderunt, & ob innocentiam & vitæ integritatem, qua digni habiti sunt, ad gloriosam mortem peruenire. Huc accedit quod Aeneas Syluius in illa hystoria, quam de gestis Bohemorum conscripsit, astruit Ioanem Hus & Hieronymum Pragensem apud Bohemos meruisse martyrum honores, nec minores quam Petrus & Paulus apud Romanos. Denique D. Aug. in lib. contra epistolam Manichæi, quam vocant fundamenti c. 8. testatur Manichæos suum bema, id est, diem quo Manichæus occisus est, quinque gradibus instructo tribunali & preciosis linteis adornato, ac in promptu posito & obiecto adorantibus, magnis honoribus prosequi solitos. ORT. Ut audio, multum tribuis tuis. Afferis vestros à nostris principibus & magistratibus occisos, tanto honore affectos, ut eis sacra sint constituta solènia,

X 4 hym -

IOANN. SLOT. GEF.

Honores
hæreticis
constituti
à quibus fi
ant.

hymniq; decantati, quæadmodû etiam
apud Bohemos Ioannes & Hyeronim⁹,
martyrû honore digni habiti sunt. De
inde etiã retulisti famæ celebritatẽ, quã
per oës vestras ecclesias habent propter
fortitudinẽ & vitæ integritatẽ. Princi-
piò respondeo, quantû ad sacra solènia
à vestris cõstituta, & quantû spectat ad
hymnos eis compositos & decantatos,
eiuscemodi sacra & hymnos non cede-
re in illorum honorem, sed maiorẽ dã-
nationem, eò quòd fiant ab illis quos se
duxerunt & in erroribus reliquerunt,
quos constat sanæ non esse sententia,
neq; sani iudicij, vt mirum non sit, eos
qui in errore sunt positi, honorare eos,
quos cõstat in errore mortuos, quorû-
q; errores sequũt. Et qd mirû si vestri
suis ac diaboli martyrîb. eiusmodi ho-
nores exhibeant, quæadmodum Bohe-
mi hæresiarchis suis, & Manichæi suo
seductori fecerunt, quum fuerint olim
qui serpentẽ pro Christo venerati sint,
qui Cain parricidam, & Iudam prodi-
torem inter p̄cipuos habuerit sanctos?
Nihil enim tam absurdum quod non
facile

D
facile pe
derelict
tutis. De
in supp
stantiam
sanctissi
ones pe
tantur &
stantia &
pertinac
in error
descēde
fos reuo
dum vic
innocen
bitos tar
quidem
perfidia
quæ con
beant q
tatem ia
ant, con
tur inno
cum vit
fortituo
vestror

facile persuaderi possit hominib⁹ à Deo derelictis, & spiritus sancti gratia destitutis. Deinde nego eos habuisse veram in supplicijs fortitudinem atque constantiam, quemadmodum fortissimi sanctissimiq^{ue} martyres, quorum passiones per orbem Christianum decantantur & celebrantur. Non enim constantia & fortitudo fuit, sed superbia & pertinacia mera, qua ita detinebantur in erroribus captiui, vt viui ad infernū descendere maluissent, quàm semel spargere reuocare errores. Nec minus negandum videtur, quòd asseris eos ob vitæ innocentiam & integritatem dignos habitos tam gloriosa morte. Gloriosa siquidem mors esse non potest quæ ob perfidiam & scelera infertur, propter quæ constat vestros esse passos, vt nil habeant quo suam innocentiam & integritatem iactitent. Quæ vt manifestiora fiant, comparanda siue conferenda videntur innocētia & integritas nostrorum, cum vita vestrorum, item constantia & fortitudo nostrorum, cum pertinacia vestrorum, & tunc clarius elucescet,

Hæreticorum mors, non est constantia, sed pertinacia

X 5 qui-

IOAN. SLOT. GEF.

qui nam pro veris martyribus Christi habendi sint, quibusue solemnia & sacri honores debeantur, & quibus non CACODO. Quo pacto de nostrorum fortitudine atq; constantia ambigere quis possit, cum conitet plurimos in tormentis & ignibus, non solum patientes fuisse, verum etiam exultasse, atq; præ læticia cantasse ipsa sui hilaritate contemptum pœnarum atq; cruciatum testificantes? ORTHO. Et ego tibi ostendam (modo patienter me audias) neq; eos veram patientiam, neq; veram læticiam siue exultationem habuisse, sed falsam atque simulatam. CACODO. Quamquam multa dicas, quæ mihi non probantur, tamen quia collationis gratia huc convenimus, patienter ac libenter te audiero, ORTHO. Quòd tibi multa non probantur à me prolata, vel ob hoc tibi accidit, quòd in secta enutritus, nihil aliud nosti, quàm quòd à sectarijs didicisti, vnde fit vt palatum habeas non sanum, affectione prava imbutus. Veruntamen quia attentum te polliceris, faciam periculum num fortè tibi sententi-

DE
tentiam
Age ex

O
tentiam
cam, vt
entia, &
quod v
nis. Et i
stini ve
Parmen
qui ob
bus rest
orum fi
bent al
sam atq
ginem
re impe
dis ille
cere ve
gum, p
so nom
nis aut
rit, nec
quoq;

tentiam meam persuadere possim. CA.

Age experire.

CAPVT III.

ORTHO. Ergo (ne quid dubites) non tibi meam super hac re sententiam, sed sanctorum patrum producam, ut clarescat qualis sit eorum patientia, & fortitudo, quā leue gaudium quod videntur habere heretici in pœnis. Et in primis profero tibi D. Augustini verba, quæ habet lib. 3. contra epi. Parmeniani ca. 6. de Donatistis loquens: qui ob id quod imperatorum iussibus restiterant, etiam correptionem eorum fuerant perpessi: Si (inquit) habent aliquam umbram (quamuis falsam atque fallacem, tamen nullam imaginem fortitudinis, iubenti non cedere imperatori, cuius vel humanæ laudis illecebra est, apertissimæ contradicere veritati. Et iterum: Sub vindicta regum, potest hominum pertinacia, falso nomine virtutis velle laudari, æternis autem ignibus concremari, nec erit, nec vocabitur fortitudo. Patientiam quoque falsam habent & simulatam, qualem

Hæreticorum quales sit fortitudo & patientia, qualeue gaudium,

Hæreticorum patientia, est probrosa,